



**Theologiae Moralis Super Decalogum Seu Decem Dei  
Praecepta Pars ...**

Tractatus I. Prooemialis De Principiis communibus Doctrinæ Moralis,  
Conscientia, Actu Humano, Et Peccato In Genere

**Sporer, Patricius**

**Salisburgi, 1713**

Subsectio I. Delectatio speculativa de ipsa cogitatione rei malæ.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59488](#)

S U B S E C T I O N . I.

Delectatio speculatoria de ipsa cogitatione rei mala.

S U M M A R I U M .

- i. Delectatio morosa speculatoria de ipsa rei illicita & cogitatione vel cognitione;
- ii. Velejus modo, inventione, aut artificio Ec.
- iii. Per se loquendo mala non est; secluso periculò labendi in aliam delectationem, vel consensum mortalem.
- iv. In Dubio autem, an delectatio sit speculatoria, an verò practica de ipsa re mala cogitata, judicandum est ex cogitantis affectu, ad solum cogitationem, vel ipsam rem magis propenso.

R e g u l a .

D electatio morosa speculatoria tantum de ipsa cogitatione, cognitione, speculatione rei illicite, aut de re rei illicita modo, inventione, artificio, invenienti objectu formate, & ratio delectandi minime ex ipsa res illicita, sed solum rei illicita cogitatio vel modus, per se mala non est, secluso periculò labendi in aliam delectationem, vel consensum mortalem. Communis cum S. Thom. *supr. cit.* Explico.

§. I.

Mala non est delectatio vel gaudium de ipsa cogitatione, cognitione, speculatione rei illicite.

**U**t si legens, studens, Confessiones excipiens intelligas varias peccatorum species, modos muros, & artificiosos, gaudeas, & oblecteris, non de peccatis, sed de peccatorum cogitatione, cognitione acquisita. Ratio est. Quia talis est delectatio, quale est objectum: sed objectum hu-

Kk 3

jus

jus delectationis, nimirūm ipsa cogitatio vel cognitio rei mafæ, per se minimè mala est; quia intellectus naturaliter fertur in objectum suum ut verùm, quòd æquè reperitur in rebus bonis, & malis; nec minus intellectui bonum est verum seu veritas de malis, ac de bonis rebus: ergo &c.

## §. II.

*Aut de rei illicitæ modo, inventione  
artificio &c.*

**28** **U**T si legens libros, spectans comediam, duellum, pugnam injustam, contemplansque miro & artificiosos modos ac inventiones furandi, hominem occidendi, fœminam decipiendi, sponsam rapiendi &c. oblecteris, non de ipsis rebus malis factis, vel faciendis, sed solum de modo vel inventione curiosa, subtili, artifiosa &c. *Ratio iterum est.* Quia tunc voluntas non delectatur de malo, ut malum est: sed de aliqua ratione boni in malo seu peccato inventa considerata, utpote curiosa subtili inventione, dexteritate, fortitudine, quæ æquè reperi & oblectare possunt in rebus bonis ac licitis. Quin fieri potest, quòd cogitatio vel modus delectet, et si res ipsa maximè displiceat. Ita enim, cùm audimus narrari furtæ, fraudes, insidias, mirabili dexteritate patrata, ridere solemus, & delectatione affici: non quòd de malo gaudeamus, sed quòd curiosa naturaliter delectent. Sic spectans duellum, vel aliam rem malam, potes delectari, & ridere, quòd subtiliter & ingeniosè aliquid agatur, etiam si factum ipsum maximè detesteris.

## §. III.

## §. III.

*Per se mala non est.*

EX se enim omnino indifferens est ejusmodi<sup>29</sup> Especulativa delectatio, potens esse bona vel mala. 1. Bona ac optima erit, si ita delecteris ob finem bonum, puta in ordine ad docendum, Confessiones excipiendum, ad tibi vel proximo manum cavendum. 2. Mala venialiter erit, si sit otiosa, curiosa, levis, ad nullum bonum finem directa. 3. Mala mortaliter erit, si ita delecteris, aut ad finem mortaliter malum v. g. ut peccatum imitans aut si adsit periculum labendi in aliam delectationem, vel consensum mortalem, quod maximè timendum in re venerea. Unde 4. voluntaria talis speculativa delectatio in imaginatione de rebus turpibus & obscenis, (seculo omni bono fine, qui mentem alio diverteret) practicè loquendo, semper peccatum mortale est. Uti rectissimè advertit Tambur. I. 10. c. 1. n. 8. Ratio est. Quia delectatio de imaginatione rerum turpium, practice & moraliter loquendo, nunquam sistit in sola imaginatione, sed ex se, propter sympathiam & connexionem potentiarum naturaliter concitat motus inordinatos appetitus sensitivi, atque ipsam commotionem libidinosam spirituum genitalium. Quid enim magis commovet hominem ad turpia, quam ipsa turpia serio imaginari? Cum ergo eam commotionem libidinosam nunquam licet procurare, nunquam etiam licebit talia turpia imaginari, etiam cum sola speculativa delectatio ne imaginationis: idque non solum positivè vo-

Kk. 4

len-

lendo, sed etiam negativè permittendo, eadem omnino ratione, quæ supra dictum de motibus malis permisso.

## §. IV.

*Quid sentiendum in dubio?*

**N** dubio autem, utrum delectatio revera sit speculativa de sola cogitatione, an vero practica de ipsa re mala cogitata, dijudicandum erit ex cogitantis affectu, juxta has duas Regulas. I. Si delectatio oriatur ex affectu ad ipsam cogitationem, eo quod cogitans nihil ad res cogitatas affiliatur, sed solùm ad speculations illas & inventiones, signum est, delectationem esse de ipsa cogitatione tantum. Hujus autem iterum duplex indicium est: unum ex habitu: si nimis cogitans ejusmodi speculations vel inventiones aequaliter, vel libenter, vel libenter mente agitat in rebus bonis, ac in malis: alterum ex fine & occasione talis delectationis. Si enim cogites de rebus illicitis occasione licita, vel ad finem bonum, v. g. ad concionandum, docendum, scribendum, disputationem &c. & veram doctrinam affecitus delectaris, vel gaudeas, in dubio certò præsume, te delectatum de ipsa cogitatione inculpatè. II. Si vero delectatio oriatur ex affectu ad ipsas res cogitatas, eo quod cogitans potius affiliatur ad ipsas res malas, v. g. luxuriam, vindictam &c. quam ad earum speculations, vel inventiones, signum evidens erit delectationem capi de ipsa re cogitata. Hujus porro, ex opposito, iterum duplex est indicium. Unum ex habitu: si cogitans ejusmodi specula-

speculationes vel inventiones libentiis ruminet  
in rebus malis, quam in bonis; alterum ex occa-  
sione ipsius delectationis: si enim ex occasione  
mala, v. g. aspectu turpi, vindictae cupiditate &c.  
utrum habuit, signum est, esse de ipsa re mala cogi-  
tata. Alteram Regulam certissimam tradit San-  
ctus Augustinus. I. o. 2. n. 7. Si nimis tunc cogitans re-  
flectat vel non reflectat, sive cogitet se cogitare.

## SUBSECTIO II.

Delectatio de re materialiter tantum mala,  
ejusve desiderium.

### SUMMARIUM.

1. Illicitum est delectari de re mortaliter mala secum-  
dum se.
2. Non item sub aliquaratione boni
3. Desiderare verò rem materialiter malam semper illici-  
tum est.
4. Excepta pollutione mortali & pure naturali.

### Regula.

Illicitum est delectari de re materialiter mala  
secundum se, non item sub aliqua boni ratione:  
desiderare verò semper illicitum est, excepta tamen  
pollutione mere naturali. Sic Doctores citandi.

### §. I.

Illicitum est delectari de re materialiter mala  
secundum se:

Utpote de pollutione, fornicatione adulterio,  
homicidio, blasphemia, perjurio &c.  
falsis inculpati in somno, ebrietate, amentia,  
ex ignorantia vel errore invincibili. Ut si cognos-  
cieris foeminam, invincibiliter putans esse tuam:

Kk 5

aet.